

Червеният: Често / Сливковна: По улицата на София
Припана нощен шум и шум
Над всеки казвет разправя
Пастухов бди със злав криван

На горага път хай пристигат
Вагони пълни с чер народ
Роят се кряскат и формират

На тръгват нямде в поход.

Това ли пътам са бретонци
Али френцузи от лион?

От тез ли черни ефионци

Ний търсем днеска мир с поклон.?!
Какте ни министри властни

Малинов, Сандо в тся кел
Заво след битките опасни

Над станицата - на нива слава
Полна стана тез провал?!
Николай: Това че улицата на София... не ни харесва. После цензурата не знам

как да погледне!?

Ведбал: Добре бе, може, както не е яд на сенегалците! Баскоро де имаме д че
рно поколение. / всички се смият /

Николай: .. после и това за Малинов Сандо кич ми не харесва..

Ведбал: А на мене .. не харесва цензурата. Стихоговорението е тъжно за момент
нта. Нека бъде то за злободневна. Но нататък казвай!

Николай: Чети пак ти. Да свършим с лириката, пък после с прозата.

Ведбал: Тогавна слушайте, аз написох писмо до Василий Гадцед в Берлин.

Тут поргн либерални, къде го и де армен

Над благосла вълшебен на златния метал,
аз вярвам с благодарност писмото да приемеш,
Знаето знам, че вожнеш, помомни от нечел.

защото знам, как любил българийна златна-
не армена ни в есия, ни в зима настървона,

менер че ти навярно си доста похълтиш от своя ипсат.

Аз сигурно ще питам за новини по мези

иний и пак подърива зетъналия катър.

Намислила га е Господу пак той да ни запази!

та никому, повярвай не свършиха хатър.

Реша се криво - ляво и мина тази криза,

влезна 16-иний остана си по р за

да трона по вратите сел твой стар ортан
и даа си пак пак:

-Кълнеме се на Бога, во башината вара,

на ни ми господ силни и Ристоз-неговия сан,

а русофия съм братя, таков съм нх от вара,

а ууча кога ядох най-арни манджи в Гли,

и нима отведе-в мина-ни мина да те латим,

а нхуво съм казувал тогай и на Васил,

ицо стора на рвения!

А тъй катго го гледа "Св. 16 инй",

смихва се, примигва и суча чер мустак,

